

[Ejner Kristensen.]

er gået ind i arbejdet, og det gælder det praktiske landbrugs folk, som har været lydhøre over for myndighedernes anvisninger og gerne er gået ind for den praktiske udformning af arbejdet, som har til sigtet den mest effektive bekæmpelse. Alle disse bestræbelser fra forskellig side er gennem årene blevet understøttet af det offentlige gennem love, der i tidens løb er vedtaget af rigsdagen og det høje ting.

Det gode samarbejde mellem veterinærmyndighederne og det praktiske landbrug med det formål at bekæmpe disse husdyr sygdomme har nu bevirket, at vi kan gribe den fremtidige lovgivning på dette område an på anden vis. Den højtærede landbrugsminister mener nu, at tiden er inde til på væsentlige områder at afvikle denne lovgivning vedrørende bekæmpelse af såvel kvægtuberkulose som smitsom kalvekastning, så at man for fremtiden lovgivningsmæssigt betragter disse to husdyr sygdomme på linje med andre smitsomme sygdomme som mund- og klovsyge, miltbrand o. s. v.

Når man ser på den statistik over udbredelsen af såvel kvægtuberkulose som kalvekastning, som følger med lovforslaget, og hvoraf det fremgår, at der pr. 1. oktober 1958 ikke var noget dyr her i landet, som var angrebet af kvægtuberkulose, og at det for den smitsomme kalvekastning lå således, at der på samme tidspunkt kun fandtes 524 besætninger, der var inficeret med denne sygdom — heraf stod endda 296 besætninger for at kunne registreres som kastningsfri — kan jeg give den højtærede landbrugsminister ret, i at tiden er inde til overvejelser med hensyn til at henføre den fremtidige kontrol med disse husdyr sygdomme til den almindelige lovgivning om disse forhold.

Dette vil betyde, at det offentlige i fremtiden vil overtage og overvåge kontrollen med disse sygdomme, og at de mere eller mindre frivillige foranstaltninger, som er truffet ude i det praktiske landbrug, specielt i de enkelte mejerikredse, kan bortfalde. Som det fremgår af lovforslaget, vil det offentlige fremtidig kunne forlange besætninger, som er blevet smittet af de pågældende sygdomme, nedslået mod erstatning af det offentlige. Ligeledes må mælk fra sådanne besætninger ikke tilføres noget

mejeri, men skal tilbageholdes mod fuld erstatning.

Det er klart, at sådanne foranstaltninger vil gøre både en hurtig og effektiv imødegåelse af nye infektioner og en væsentlig begrænsning af smittespredningen fra sådanne besætninger mulig.

Jeg vil nævne en anden konsekvens af nyordningen. Omsætningen af levekvæg har hidtil været betinget af en udstrakt brug af attester om dyrenes sundhedstilstand. Dette ændres nu, således at disse attester for fremtiden ikke vil være nødvendige. Jeg vil i denne forbindelse gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om dette også gælder handel med levekvæg, der er beregnet til eksport. Det er ikke ubetydelige beløb, der i tidens løb er blevet brugt til dette attestskriveri, så den foreslåede bestemmelse vil blive modtaget med tilfredshed af landbruget.

En ny bestemmelse er også, at de hidtidige tvungne undersøgelser af blod- og efterbyrdsprøver fra kastende dyr nu helt skal falde bort. Rent umiddelbart må en sådan bestemmelse forekomme betænkelig, for i den fortsatte kontrol med den smitsomme kalvekastning, som jo stadig bibeholdes, må en hurtig og omgående konstatering af, at et dyr er blevet smittet, være en forudsætning for, at forholdsregler kan sættes ind med den største virkning. Disse kontrolforanstaltninger med tvungen undersøgelse af blod- og efterbyrdsprøver har været en virksom faktor i det hidtidige bekæmpelsesarbejde, og jeg finder det lidt betænkeligt, at man nu foreslår, at de skal falde bort. Jeg vil derfor gerne bede den højtærede landbrugsminister yderligere begrundede denne bestemmelse i lovforslaget.

Mejerierne, som i tidens løb har været et virksomt led i hele udrensningsarbejdet, vil efter det nye lovforslag blive aflastet, idet tilskudsordninger, forsikringsordninger m v., som har været etableret inden for de forskellige mejerikredse, nu kan bortfalde og således udgå af mejeriernes administration.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver myndighederne ret til også for fremtiden at have hånd i hanke med udviklingen. Jeg tænker her først og fremmest på de regelmæssige spandemælksprøver, som udtages på mejerierne. Jeg finder det helt